

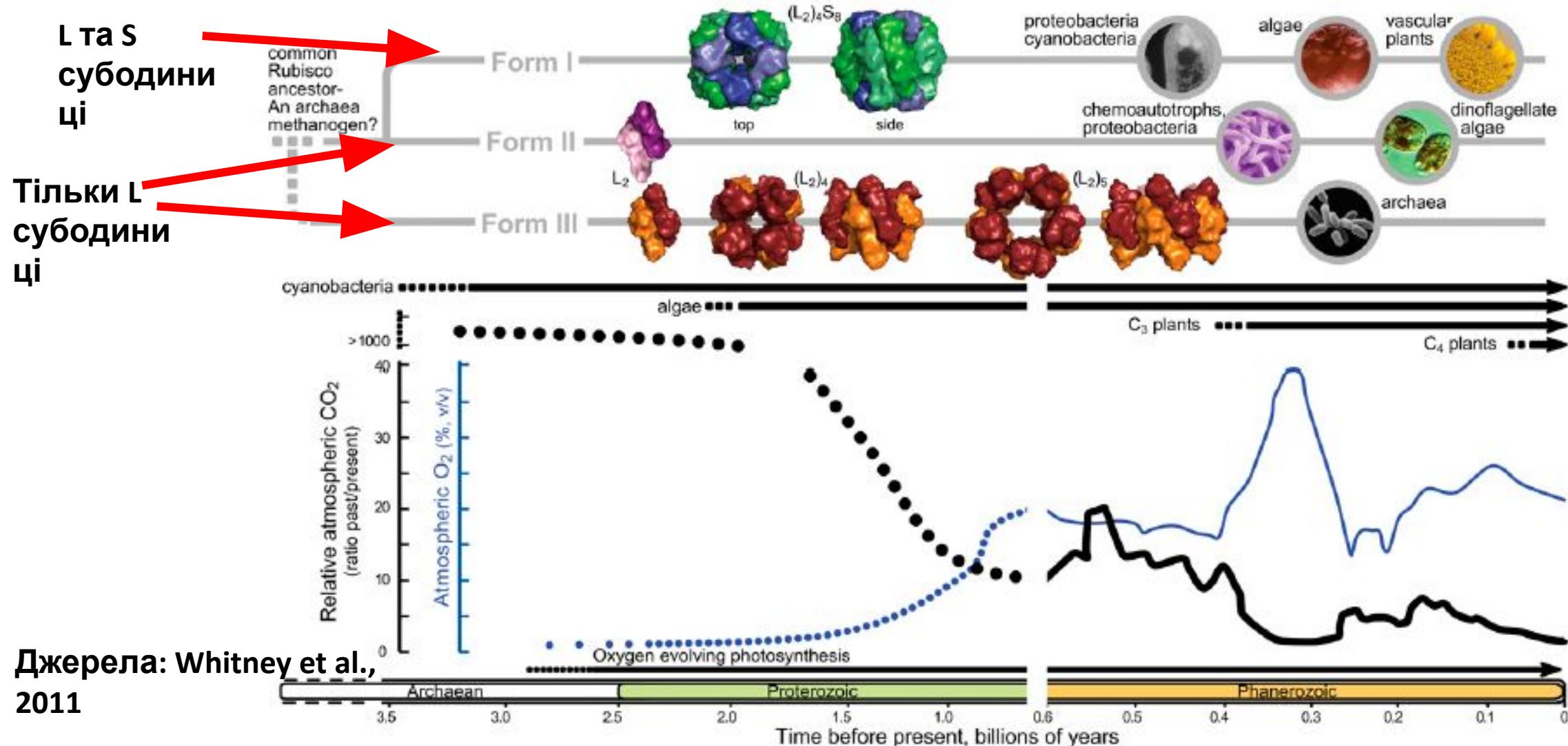
Специфічність РУБІСКО

Механізм роботи РУБІСКО

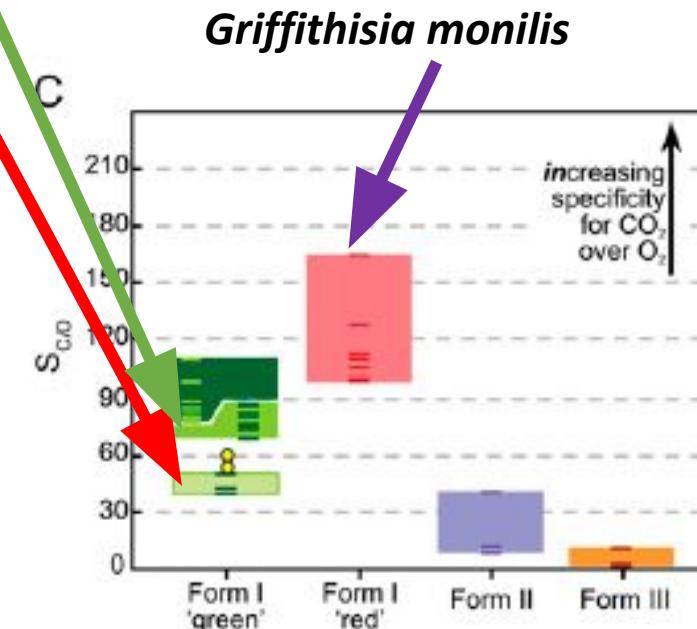
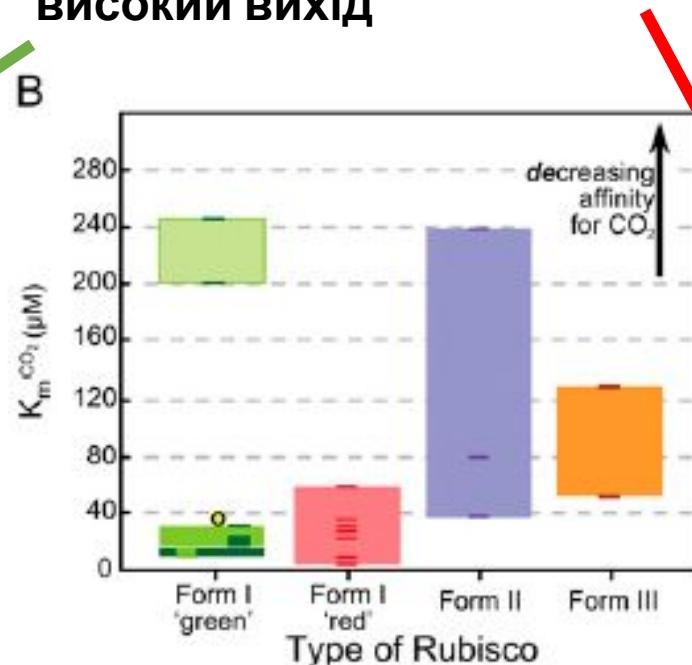
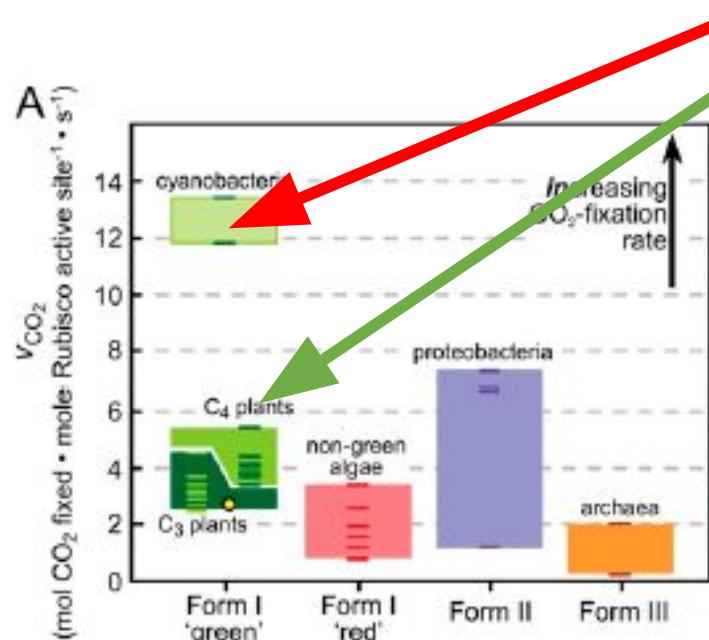
Джерела: Spreitzer & Salvucci, 2002

Еволюція РУБІСКО і зміна концентрацій О₂ та СО₂ в атмосфері

Каталітична активність різних форм РУБІСКО

СО₂-концентруючі механізми:
низька специфічність,
високий вихід

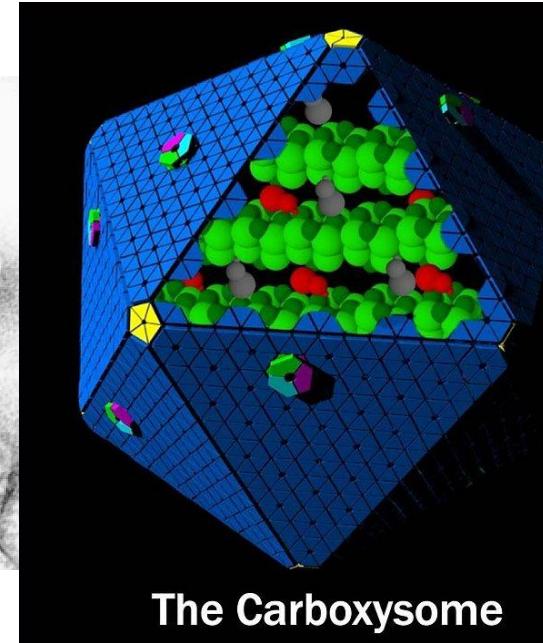
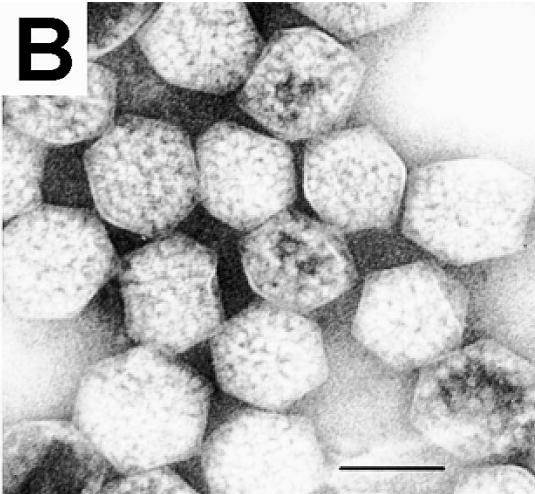
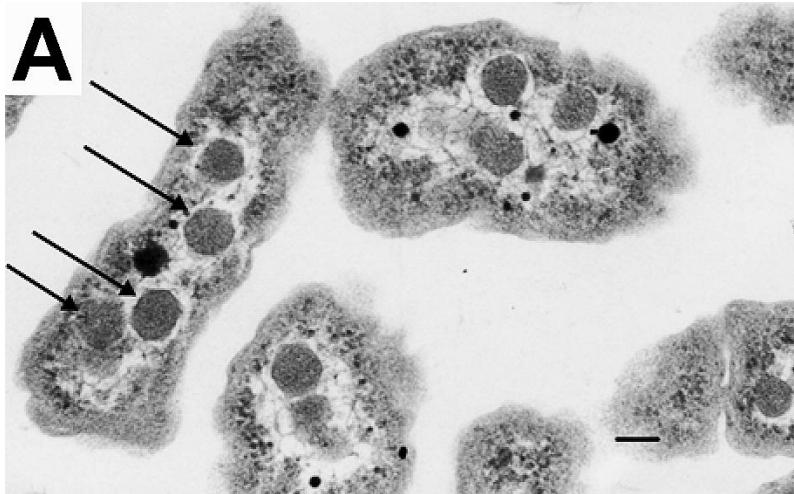
Специфічність до CO₂ понад O₂

Темпи фіксації CO₂

Зменшення афінності до CO₂
($K_m \sim 1/v$)

СО₂-концентруючі механізми Карбоксисоми ціанобактерій

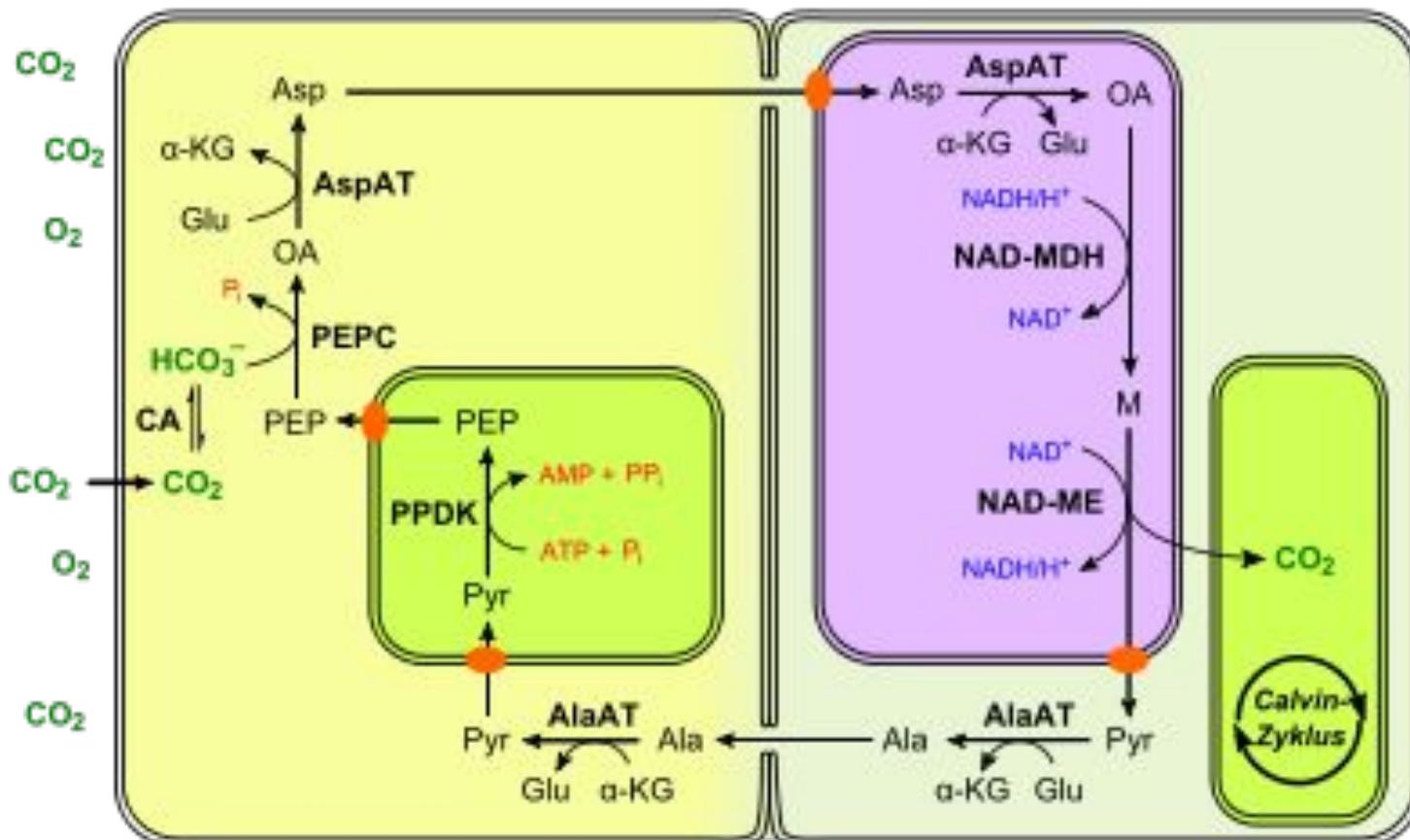
- Бікарбонати з цитозолю -> карбоангідраза -> СО₂

- BMC-H (hexamer)
- BMC-T (tandem)
- BMC-P (pentamer)
- RuBisCO
- Carbonic anhydrase
- Other core proteins

С4 та САМ фотосинтез – вищі рослини

- Два цикла фіксації CO_2 у різних типах клітин/у різний час.

Кінетика РУБІСКО

$$\bullet \Omega = \frac{V_c \times K_o}{V_o \times K_c} = \frac{\nu_c \times [CO_2]}{\nu_o \times [O_2]}$$

$$\bullet P_n = \nu_c - t \times \nu_o = \frac{\left(\nu_c \times K_o \times \left([CO_2] - \frac{[O_2]}{\Omega} \right) \right)}{(K_o \times [CO_2] + K_c \times K_o + K_c \times [O_2])}$$

Ω – фактор специфічності РУБІСКО до CO₂ понад O₂.

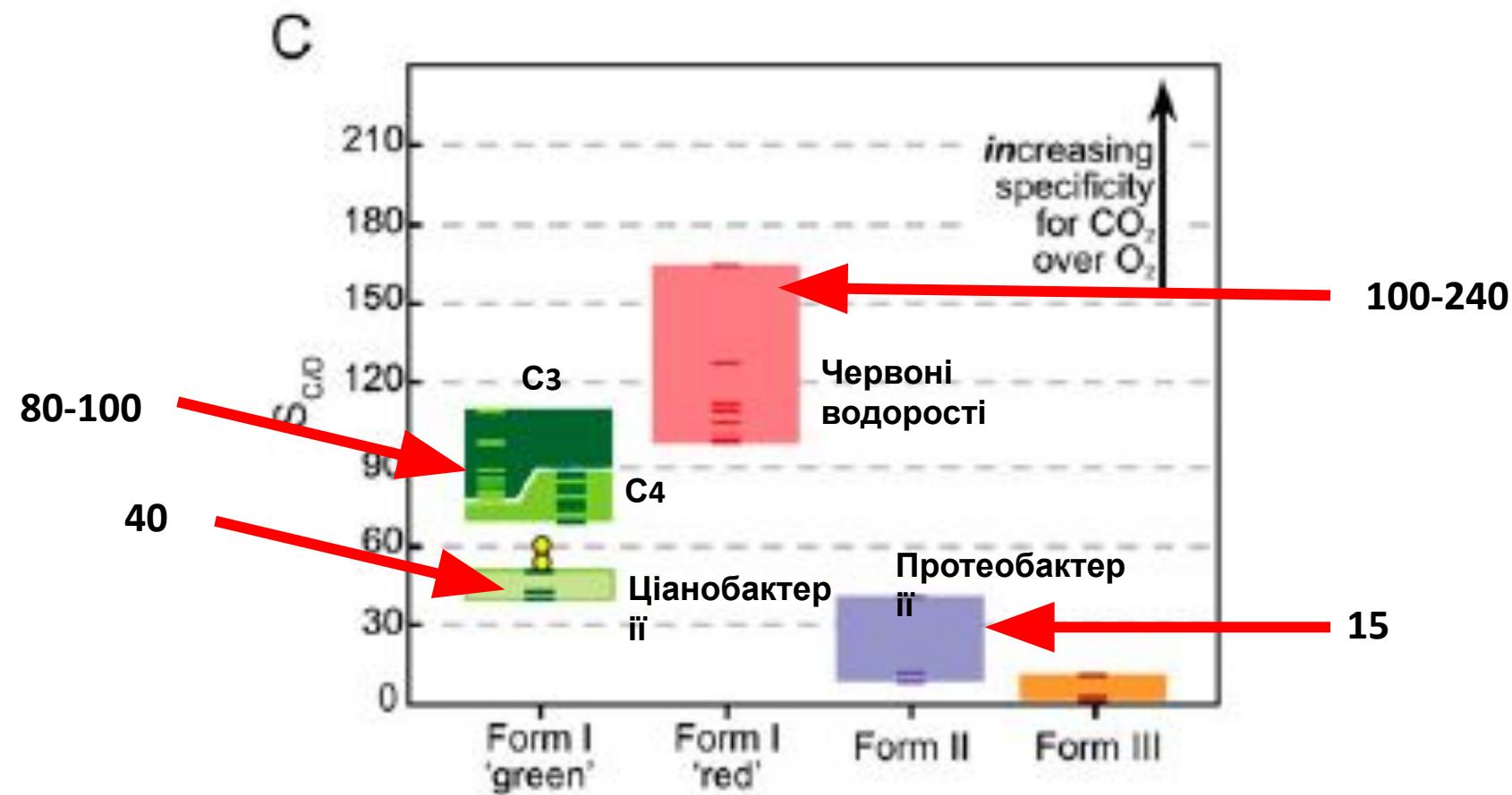
Pn (net photosynthesis) – кількість фіксованого CO₂, враховуючи витрати на фотодихання.

K – константи Міхаеліса для 2x субстратів, V – максимальні швидкості реакції фіксації 2x субстратів.

t – кількість молей загубленого CO₂ на 1 моль фіксованого O₂, t=1/2.

Джерела: Spreitzer & Salvucci, 2002

Ω для різних РУБІСКО

Два варіанта збільшення Pn

- Збільшення Pn за рахунок збільшення Ω – Rhodophyta.
- СО₂-концентруючі механізми (збільшення Pn за рахунок збільшення [CO₂] і зменшення [O₂]) – Cyanobacteria, Embryophyta.

$$\bullet \Omega = \frac{v_c \times k_o}{v_o \times k_c} = \frac{v_c \times [CO_2]}{v_o \times [O_2]}$$

$$\bullet Pn = v_c - t \times v_o = \frac{(v_c \times k_o \times ([CO_2] - \frac{[O_2]}{\Omega}))}{(k_o \times [CO_2] + k_c \times k_o + k_c \times [O_2])}$$

Ω – фактор специфічності РУБІСКО до CO₂ понад O₂.

Pn (net photosynthesis) – кількість фіксованого CO₂, враховуючи витрати на фотодихання.

K – константи Міхаеліса для 2x субстратів, V – максимальні швидкості реакції фіксації 2x субстратів.

t – кількість молей загубленого CO₂ на 1 моль фіксованого O₂, t=1/2.

Чому зміна Ω виявилася менш ефективною ніж CO₂-концентруючі механізми?

$$\bullet \Omega = \frac{V_c \times K_o}{V_o \times K_c} = \frac{\nu_c \times [CO_2]}{\nu_o \times [O_2]}$$

$$\bullet P_n = \nu_c - t \times \nu_o = \frac{\left(\nu_c \times K_o \times \left([CO_2] - \frac{[O_2]}{\Omega} \right) \right)}{(K_o \times [CO_2] + K_c \times K_o + K_c \times [O_2])}$$

Ω – фактор специфічності РУБІСКО до CO₂ понад O₂.

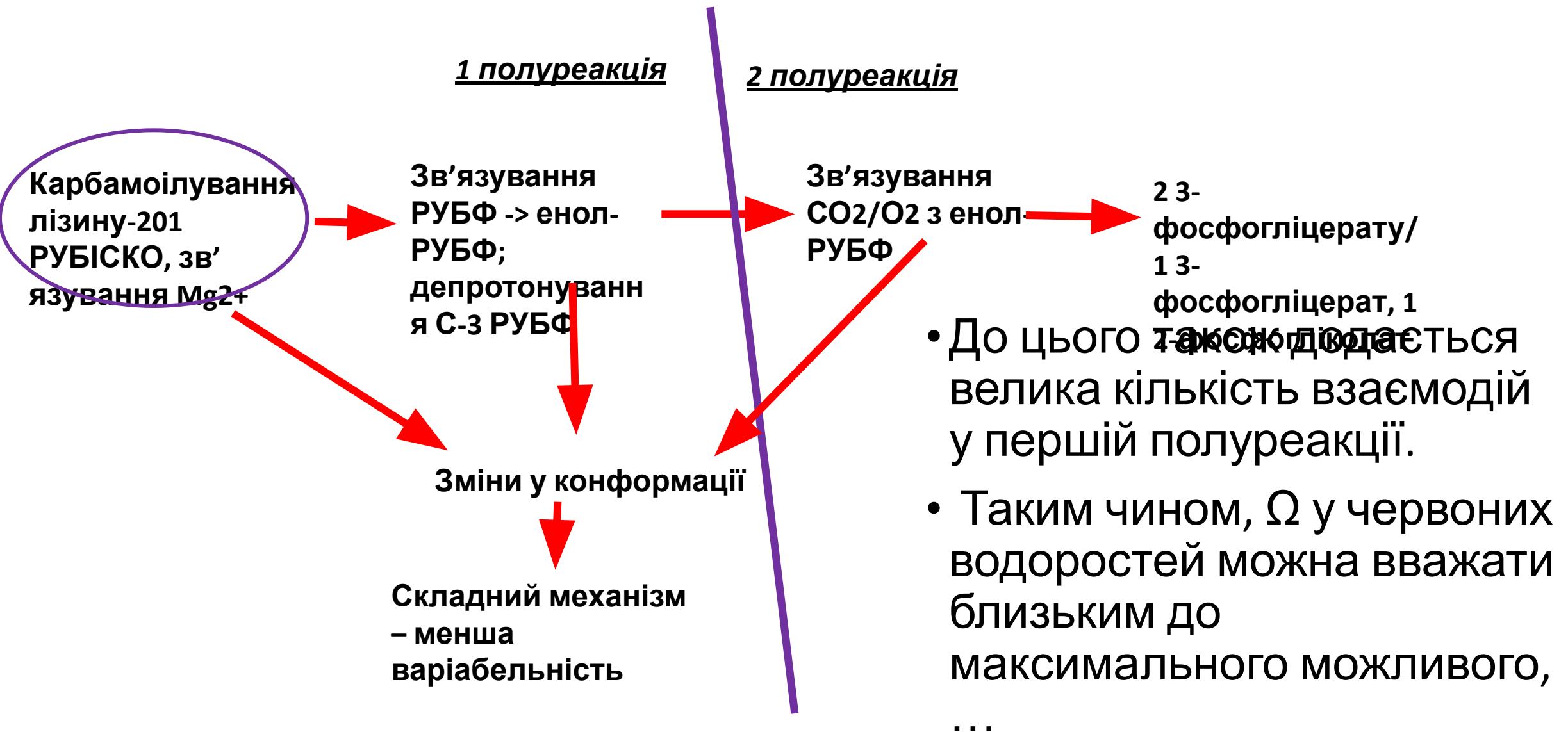
Pn (net photosynthesis) – кількість фікованого CO₂, враховуючи витрати на фотодихання.

K – константи Міхаеліса для 2x субстратів, V – максимальні швидкості реакції фіксації 2x субстратів.

t – кількість молей загубленого CO₂ на 1 моль фікованого O₂, t=1/2.

Джерела: Spreitzer & Salvucci, 2002

Механізм роботи РУБІСКО

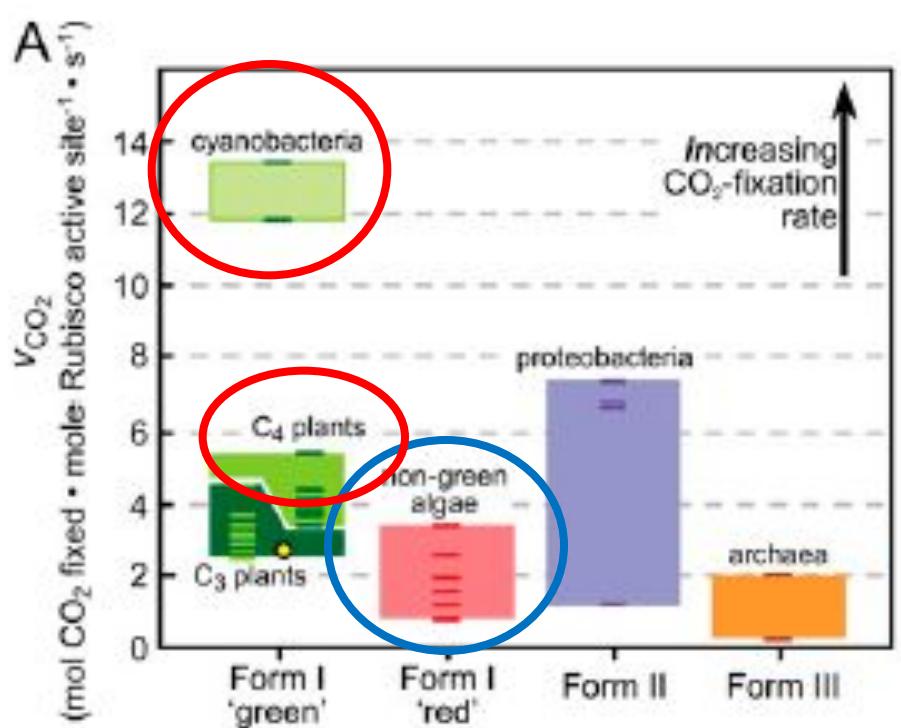
$$\bullet \Omega = \frac{v_c \times k_o}{v_o \times k_c} = \frac{v_c \times [CO_2]}{v_o \times [O_2]}$$

$$\left(v_c \times k_o \times \left([CO_2] - \frac{[O_2]}{\Omega} \right) \right)$$

$$\bullet Pn = v_c - t \times v_o = \frac{(k_o \times [CO_2] + k_c \times k_o + k_c \times [O_2])}{(K_o \times [CO_2] + K_c \times [O_2] + K_c \times [O_2])}$$

Ω – фактор специфічності РУБІСКО до CO₂ понад O₂.

Pn (net photosynthesis) – кількість фікованого CO₂, враховуючи витрати

Червоні водорості
для 2x субстратів, V – максимальні швидкості

$$\text{ATB} = \frac{v_c \times k_o}{v_o \times k_c} = \frac{v_c \times [CO_2]}{v_o \times [O_2]}$$

$$\bullet Pn = v_c - t \times v_o = \frac{\left(v_c \times k_o \times \left([CO_2] - \frac{[O_2]}{\Omega} \right) \right)}{(K_o \times [CO_2] + K_c \times k_o + K_c \times [O_2])}$$

Дійсно, фактор специфічності РУБІСКО для CO₂ понад O₂ (Ω) (net photosynthesis) – кількість фікованого CO₂, враховуючи витрати за фотодихання.

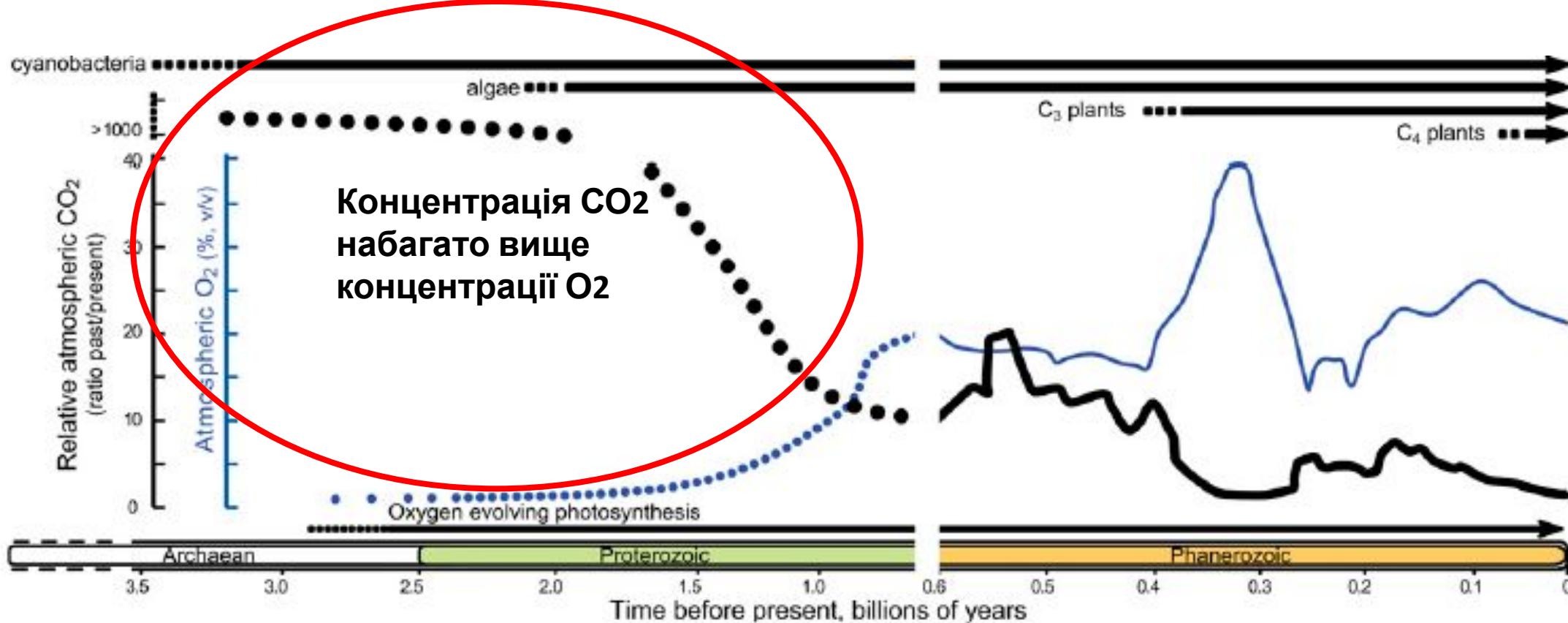
< – константи Міхаеліса для 2x субстратів, V – максимальні швидкості зеакції фікації 2x субстратів.

: – кількість молей загубленого CO₂ на 1 моль фікованого O₂, t=1/2.

Ціанобактерії

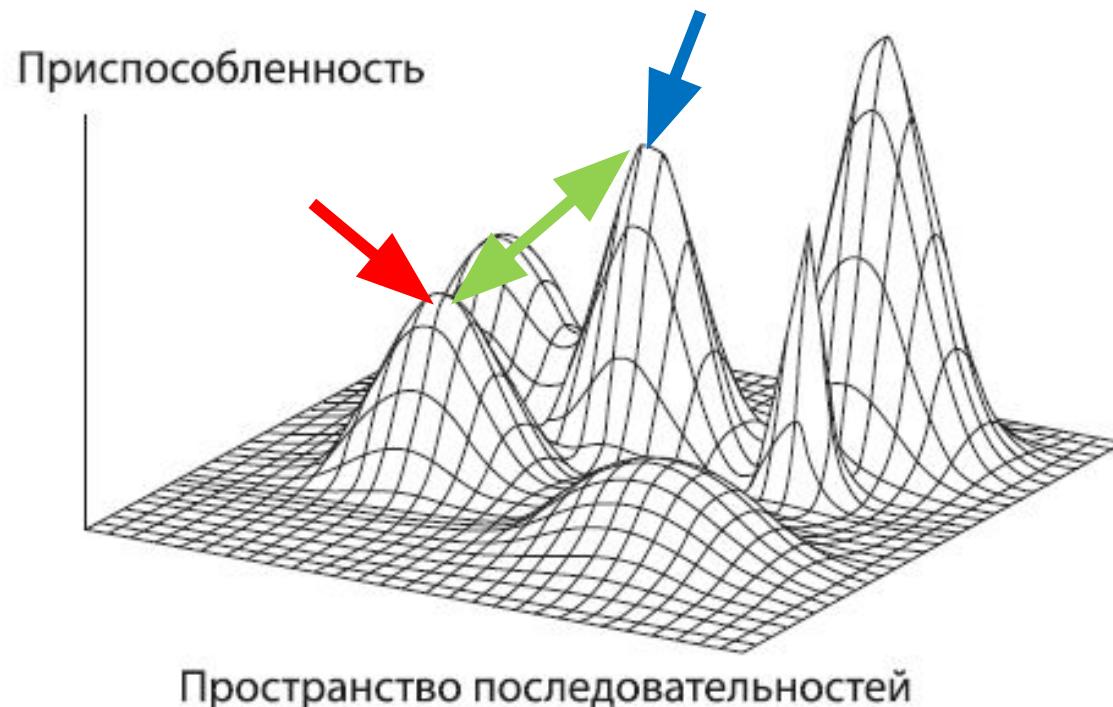

Отже, низька специфічність РУБІСКО - релікт

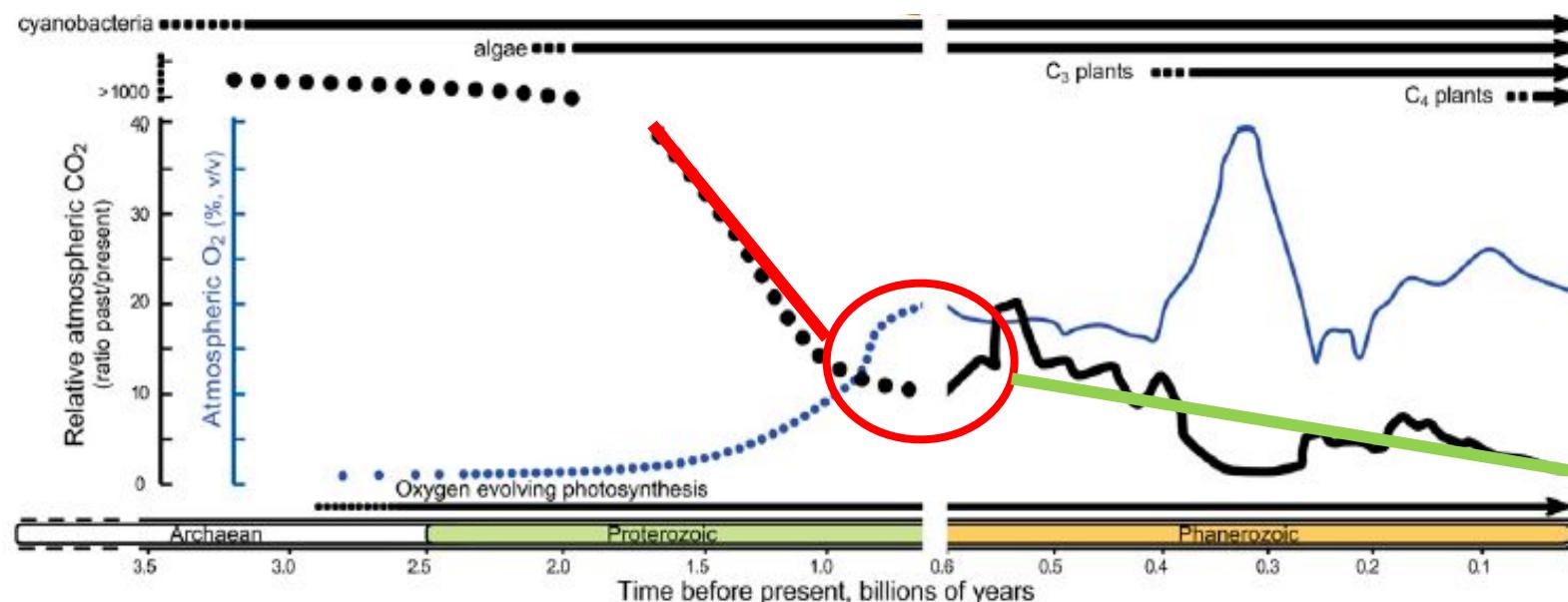
Джерела: Whitney et al., 2011

- Саме у ті часи РУБІСКО опинилась на такому піку ландшафту пристосованості, що перейти з нього на інший, що відповідає більш специфічному ферменту, зараз майже неможливо.

Контроль складу атмосфери?

- Відбутися перехід на відповідний пік ландшафту міг у період «Землі-сніжка» (бл. 700 млн), що міг бути частково визваний значною фотосинтетичною активністю, йому відповідає різке зменшення конц. CO₂, що призвело до зменшення парникового ефекту і зниження температури.
- У цей період міг йти добір на меншу специфічність РУБІСКО, адже після нього конц. CO₂ відносно постійно зменшується, однак менше ніж до нього.
- Мабуть, специфічність РУБІСКО регулює підтримання нормального співвідношення [CO₂]/[O₂] в атмосфері?

До цього етапу конц.
CO₂ в атмосфері
зменшувалася дуже
різко

Джерела: Young et al.,
2012

Висновки

1. Збільшувати специфічність ферменту менш вигідно ніж виробляти СО₂-концентруючий механізм.
2. Максимальна відома зараз специфічність РУБІСКО є близькою до максимально можливої, так як такі характеристики ферменту є реліктовими, адже довгий час він еволюціонував у умовах високої концентрації СО₂.
3. Імовірно, активність РУБІСКО відіграє певну роль у регуляції складу атмосфери, таким чином вона «оптимізована» для підтримки нормального співвідношення концентрацій СО₂/O₂.

Дякую за увагу!